

Požehnanie od Boha (#17)

Príspevok pridal elwe
Pondelok, 27 august 2007

Unavený a vysilený sa nakoniec Amádeus vrátil do Suzailu. Ešte teraz mal pred očami mohutnú, zúrivú postavu bugbeara, ktorý masívnou sekerou usmrtil jeho spoločníka a nebyť jeho rýchlych nôh, skončila by jeho púť životom podobne. Zahnal chmúrne myšlienky na boj ako prechádzal davom ľudí smerom k dobre známemu hostincu „U skákajúceho poníka“.

V hostinci panovala veselá atmosféra ako nakoniec vždy o tomto čase a bard sa pomaly uvoľnil pri dúšku ostrého vína. Hudba v hostinci vyhrávala a krb horel a rozdával naokolo teplo a pocit domova. Rozhovory hosťov sa miesili do jednej vravy a Amádeus si prisadol k osamotenému Krissovi. „Vitaj elfský brat, čo ťa trápi?“ privítal ho Kriss, všímajúc si jeho výraz tváre. Amádeus mu podrobne vyrozprával jeho príbeh, ako sa sám po boku bojovníka polo orka vydal na strastiplnú púť na sever a ako o vlások unikol smrti, zatiaľ čo bojovník také šťastie nemal. Kriss ho v tichosti vypočul a ešte dlho sedel so sklonenou hlavou. Napokon sa pozrel na Amádea a navrhol mu: „Smrť tvojho spoločníka pomstíme spoločnými silami a zlo na severe navždy porazíme! A samozrejme zarobíme pekný peniaz...“ doplnil Kriss tichšie a pri pomyslení na 2500 zlatých mincí sa mu zaleskli oči.

„Tá potvora je obávam sa nad naše sily“ oponoval mu Amádeus, avšak Kriss sa nenechal odradiť. „Môj meč a tvoja pieseň dokážu skoliť toho najsilnejšieho netvora pod slnkom!“ nadšene oponuje Kriss, prázdny pohár ukladá k slušnej zbierke na kraji stola a objednáva si ďalší pohár medoviny. Amádeus nakoniec presvedčený súhlasí s tým, že sa na druhý deň obaja poberú skoliť zlo severu a taktiež objednáva ďalší kráň dobrého vína.

Ráno sa obaja elfovia s menším elánom ale predsa poberajú na dlhú púť na sever a opúšťajú brány Suzailu. Ešte pred obedom dorazia do dediny Glen Hollow a prekvapenému starostovi opäť tvrdia, že im pomôžu s ich bojom. Nedôverčivý Jim Raynor nakoniec dodáva: „Viete vážený pane, už pár krát ste sa vydali na sever zabiť banditov, ale vždy ste sa vracali iba sám“ a smutne pozrie na Kriss. Ten len prekvapene zamrká ale nevráti nič. „Tento krát zlo porazíme a vám navrátime slobodu a pokoj!“ zanietene presviedča starostu a hostinského v jednej osobe Amádeus. Ako povedali, tak aj spravili a o malú chvíľu strávenú oddychom sa vydávajú ďalej na sever do miest, kde sa naposledy stretli s banditami.

O pár hodín sa už plazia v tieni pred ústím jaskyne. Pomaly a opatrne vchádzajú dnu avšak nikoho nestretnú. Ticho a tma v jaskyni nasvedčuje tomu, že sa banditi rozhodli po útoku na ich skýš zmeniť miesto pôsobenia. Pre istotu Kriss s Amádeom preskúmajú jaskyňu, avšak nič nenájdu iba stopy odchodu a tri mätvoly – Oeko, Arnošt a Zog, všetky obraté o posledné cennosti. Pomaly vyjdú pred jaskyňu a sadnú si na kamene. Môžu byť maximálne deň cesty odtiaľto, po čom Kriss skúma stopy pred jaskyňou. Jeho skúsené oko hraničiara prelietava po zemi, tráve i kríkoch, jemné dotyky zeme a machu mu napovedajú o počte a smere cesty. Rozhodnú sa teda banditov na úteku stopovať.

Rýchlou chôdzou zamieria na západ k lesom a ponad hlavami im vysoko na nebi krúži priateľský sokol. Na kraji lesa sa rozhodnú využiť jeho služby a Kriss pod vplyvom kúzla zvieracou rečou žiada svojho sokola, aby z výšky našiel a lokalizoval tábor banditov ak tu nejaký je. Sokol sa mohutnými krídlami vzniesol a vyletel ponad les. Po chvíli im zmizol z očí. Kriss i Amádeus si sadli a pojedli niečo zo svojich zásob. Oddýchli si a už-už sa chceli pobrať do lesa sami, keď k nim začal priateľský hraničiara klesať. Sokol pristál na kameni pred nimi a hlavou a škrekotom naznačoval smer prenasledovanej tlupy. Kriss posunkami zistil, ktorým smerom sa majú vydať a ako ďaleko je asi prenasledovaný nepriateľ. Nakoniec pustil sokola a vydali sa jeho smerom.

Slnko na svojej ceste prekonalo polovicu a teraz pomaly začalo klesať na horizont na západe. O pár hodín Kriss s Amádeom naozaj dorazili k spomínanému miestu. Posledných pár stoviek metrov sa snažili potichučky nepozorovane priblížiť bližšie. Husté okolie lesa im ale nedovoľovalo zistiť bližšie informácie a preto sa rozhodol Amádeus, že sa prikradne až tábora a zistí počet nepriateľov aj ich vybavenie.

Jeho ruky elfa sú možno jemné a citlivé, avšak skúsenosti pohybu v lese pramalé. Ako sa blížil k èistinke, zapraskali konáre ktoré prekraèoval a divný zvuk zachytil ich vodca. Ten sa pobral jeho smerom aby zistil èo sa deje. Ako sa Amádeus snažil rýchlo a potichu vytratiť, nepozorne postúpil po konároch znova a to už sa obrí bugbear rozbehol jeho smerom. Amádeus niè nelenil a pustil sa do behu. Prebehol povedľa Krissa a zastavil kus za ním. Bugbear sa rútil na nich spolu s dvoma jeho strážcami – orkami. Kriss tasil oba meèe a hľadiac na obrovitú postavu bugbeara sa v duchu pomodlil. Boj zaèal. Amádeus vystrelil zo svojej kuše a jeho ruku viedla šípka. Šípka sa presne vnorila do hrude orka kde mal srdce a mäty ork padol ako podotý. Toho si ale nevšímal obrovitý bugbear a vrhol sa na prvého Krissa. Mohutnou sekerou a tá len o vlások minula elfovu hlavu. Napriek tomu, si našla cieľ na jeho tele a mohutná sečná rana sa Krissovi tiahla od ramena až po pás. Silný prúd krvi vytryskol. Kriss opätovoľ útok naspäť, avšak napriek tomu, že zasiahol spôsobil mohutnej postave menšie zranenie. Ešte jedna rana od mohutného bugbeara a bude s nami amen, pomyslel si Kriss, no jeho myseľ ožila ako zaèal Amádeus spievať svoje povzbudzujúce piesne. Ten popri speve strieľal zo svojej kuše a úspešne zasiahol. Boj trval a Kriss sa vrhol na druhého orka. Úspešne ho poslal na onen svet, ale následná rana od vodcu bandy ho skoro zabila na mieste. Oslabený a smrteľne ranený uvažoval nad ústupom, no v tom sa stalo nieè, èo neèakal ani jeden z nich.

Amádeus prestal spievať a rýchla modlitba k Olidamarovi – bohu tulákov mu pravdepodobne priniesla šťastie. Zoslal kúzlo spánku na mohutného bugbeara a ten napriek sile svojich svalov podľahol. Zviezol sa na zem a zaèal silno chrápať. Obaja nelenili a ihneď sa dali do práce, účinok kúzla sa mohol o chvíľu vytratiť. Kriss zodvihol jeho zbraň a odhodil ju ďaleko do lesa. Amádeus sa pobral ku Krissovi a pomocou svojich kúzelných schopností zacelil hranièiarovi niektoré rany. Ten následne tiež siahol po lieèiacom medikamente vo svojej noši a vylieèil si ďalšie to svojich zranení. Následne obaja obštúpili mohutné spiace telo a Kriss mu zabodol obe zbrane do jeho tela. Na okamih bugbear otvoril doširoka svoje prevrpené oèi, no následná smrť mu vyèítavý pohľad odôala a jeho dušu poslala expresne do hlbokých pekiel. Obaja elfovia padli na zem a oddychovali. Vedeli, že sa im práve podarilo zabiť obávaného vodcu banditov Relgora Himtootha a èo viac, bol nad ich sily. Bohovia k ním boli pre tento krát zhovievavý.

Obaja dobrodruhovia po tom, ako si oddýchlili prehľadali všetok banditami ulúpený poklad a ako posledné odsekli vodcovi hlavu ako dôkaz o jeho smrti a pobrali sa späť. Ako prišli do dediny ihneď vyvolali rozruch. Starosta nechal okamžite zaslať správu pre Neriusa Bootluma o Relgorovej smrti a ten po pár hodinách pricválal na koèoch aj s ochranou.

Dlho poèúval príbeh o banditovej smrti z úst básnika, nakoniec však vyplatil sľúbenú odmenu 2500 zlatých obom priateľom a pobral sa naspäť. Kriss i Amádeus opúšťajú dedinu Glen Hollow ako hrdinovia a spokojní i keď ranený a unavený odchádzajú opäť smerom do Suzailu.